

digheder kunne gøre Rede for Grundene hertil og godtgøre Rigtigheden af, hvad han har foretaget. Jeg skal nu uden Navnes Nævnelser oplyse, at i det ene Tilfælde, Besættelsen af Postmesterembedet i Vordingborg, var den, som var enstemmig indstillet, efter sin Indtræden i Tjenesten Nr. 3, medens den, som blev udnævnt, var Nr. 35 — der var i alt 46 Ansøgere. Det vil altsaa ses, at man har ladet en af de efter Anciennetet alleryngste fortrænge en af de efter Anciennetet ældste. Med Hensyn til Anciennetet som Assistent var den, som blev enstemmig indstillet, Nr. 4, medens den, der blev udnævnt, var Nr. 31. Den, der var indstillet, var 4 Aar ældre end den udnævnte, han var indtraadt i Tjenesten 9 Aar før og havde været Assistent 7 Aar længere. Da Postmesterembedet i Ribe blev besat, forholdt det sig saaledes, at den, der var indstillet enstemmig — det er altsaa den samme Mand, det drejer sig om —, var Nr. 2 efter Anciennetet i Tjenesten, medens den, der blev udnævnt, var Nr. 18 — der var 21 Ansøgere. Altsaa, atter fremdrog man en af de alleryngste. Med Hensyn til Anciennetet efter Udnævnelsen til Assistent var den indstillede Nr. 2, og den, som blev udnævnt, Nr. 19. Den forbigaaede var 8 Aar ældre, var indtraadt 9 Aar tidligere i Tjenesten og havde været Assistent 9 Aar længere end den udnævnte. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har paa min Forespørgsel udtalt, at Forbigaaelsen paa ingen Maade betyder, at den, som er blevet forbigaaet, ikke efter hans Opfattelse egner sig til at udnævnes til Postmester; tværtimod, den højtærede Minister har erklæret, at den paagældende vil blive udnævnt, naar der nu atter forestaar en Række Besættelser indenfor Poststaten, og har tilføjet, at han fuldt ud kan tiltræde, hvad man fra Postvæsenets Side har hævdet angaaende denne Mands Kvalifikationer. Maa jeg indskyde den Bemærkning, at den vedkommende, hvis Afære jeg drøfter, ikke er min politiske Meningsfælle, og at han heller ikke hverken direkte eller indirekte har henvendt sig til mig angaaende denne Sag, jeg har kun optaget den, fordi den har vakt Opmærksomhed i den Kreds, jeg repræsenterer. Den højtærede Minister har altsaa erkendt, at Manden er fuldt ud kvalificeret, og naar dertil kommer, at hele Forfremmelsesraadet uden Undtagelse har erklæret, at han burde udnævnes, baade da der var Tale om Besættelsen af Embedet i Vordingborg og Embedet i

Ribe, maa Ministeren dog have haft særlige Grunde til at forbigaa Manden og til at drage en frem langt nede i Rækken og udnævne denne. Derfor er det, jeg siger, at Forfremmelsesraadets Protokol burde have været fremlagt for Finansudvalget, da den kunde have tjent til Oplysning af denne Sag. Naar man nemlig har truffet Bestemmelse om et Forfremmelsesraad, som skulde værne de vedkommende Tjenestemænd mod, at Generaldirektøren eventuelt kunde blive alt for enebestemmende, er det jo ikke derfor Mening, at Ministeren, hvis Kendskab til disse Tjenestemænd nødvendigvis maa være meget mindre, skulde blive mere enebestemmende; Forfremmelsesraadet er indført for at sikre, at det ikke bliver Yndlinge, der avancerer, hverken Yndlinge af Generaldirektøren eller Yndlinge af Ministeren, for at sikre, at det bliver et sagligt Skøn, der bliver afgørende. Og naar Forfremmelsesraadet enstemmig har erklæret, at Manden egner sig til Embedet, kan Ministerens Skøn over andre Ansøgere paa ingen Maade holde Maal med dette Skøn i saglig Henseende. Det kan maaske holde Maal med det i anden Henseende, i politisk eller personlig Henseende, men i praktisk og saglig Henseende ikke. Derfor beklager jeg overmaade, at Ministeren har nægtet at give Finansudvalget Lejlighed til at se Forfremmelsesraadets Protokol og derigennem danne sig et Skøn over, hvad der i Virkeligheden her er foregaaet. Da jeg ved, at denne Mand, som to Gange er forbigaaet, har taget sig denne Forbigaaelse nær, haaber jeg, at den højtærede Minister her fra Tingets Talerstol vil gentage, hvad han i Finansudvalget to Gange har sagt, at denne Mands Stilling under Postvæsenet berettiger ham til en snarlig Opfyldelse af hans Ønske om Forfremmelse.

Jeg skal derefter omtale de Ændringsforslag, hvorom der er Uenighed. Under Ændringsforslag Nr. 424 har mine Meningsfæller og jeg foreslaaet, at man nægter en Bevilling paa 10 490 Kr. til Professor Vinding Kruses Rejse til Paris som Delegeret for den danske Regering. Ligesom der i det enkelte Menneskes Liv kan være et eller andet mørkt Punkt, som i visse Øjeblikke gør hans Blik usikkert og flakkende, saaledes er der i dette Ministeriums Liv et mørkt Punkt, der gør dets Blik usikkert og flakkende, og det er hele den Episode, som fandt sin Afslutning ved Professor Vinding Kruses Rejse til Paris. Alle de Vanskeligheder, som har fulgt den nuværende Regering i Grænsespørgsmaalet,